

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Gfv.VII.30.293/2015/6.szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság dr. Berger Adrián ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Witzl Péter ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Kaposvári Törvényszéken 1.G.40.006/2014. számon indult és a Pécsi Ítéltábla Gf.V.40.017/2015/5. számú jogerős ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 106.000 (százhatezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 450.000 (négy százötvenezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati kérelem elbírálása szempontjából lényeges tényállás szerint a felperes 48 %, az alperes 52 % mértékű üzletrésszel rendelkezett a 2008. március 21-én bejegyzett L Kft-ben (a továbbiakban: Kft.). E cég 2008. szeptember 10-én vendéglátó üzletet nyitott és üzemeltetett. Az üzlet megnyitásához szükséges berendezéseket, gépeket a felperes vásárolta meg. Az eszközök ellenértékeként kifizetett összeg részeként a Kft. könyvelésében 4.250.000 Ft tagi kölcsön került feltüntetésre.

2011. október 6-án a Kft. végelszámolás alá került. 2012. február 7-én a cégbíróság kezdeményezte a felszámolásának elrendelését. A Kaposvári Törvényszék 2012. február 13-án kelt végzésével elrendelte a Kft. felszámolását. Annak kezdő időpontja 2012. február 28-a volt. A felszámolási eljárásban egy hitelező, a K V Zrt. jelentett be hitelezői igényt. A Kaposvári Törvényszék 2012. november 28-án kelt végzésével elrendelte a Kft. egyszerűsített felszámolását és az adós gazdálkodó szervezetet megszüntette. Az, 2013. március 6-ával a cégjegyzékből törlésre került.

A felperes többször módosított, végleges keresetében 4.250.000 Ft és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest elsődlegesen a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 50.§ (1) és (2) bekezdése, 68. § (1) bekezdése, másodlagosan a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 339. § (1) bekezdése alapján.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Megítélése szerint a Gt. 50. § (1) és (2) bekezdésére alapított kereseti kérelem azért nem volt alapos, mert a tagi kölcsön a felperes és a Kft. között keletkeztetett jogviszonyt. A felperes azonban a felszámolási eljárásban a hitelezői igényét nem jelentette be. Ez a követelése ezért a Kft-vel szemben, a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 37. § (3) bekezdése alapján megszűnt. Az elsőfokú bíróság szerint a Gt. 50. §-a kizárólag a cég megszűnése időpontjában a társasággal szemben fennállt, ki nem elégített kötelezettségekre terjedt ki. Ebből következően a hitelezői igény benyújtásának elmulasztása folytán megszűnt követelésért a tagot a Gt. 50. § alapján helytállási kötelezettség nem terheli.

Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak a Ptk. 339. §-ára alapított másodlagos kereseti kérelmet sem, mivel nem talált megállapíthatónak az alperes részéről olyan jogellenes magatartást, amely a kártérítés jogalapját képezhetné.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A fellebbezés indokaira tekintettel kifejtette: a Gt. 50. § (1) bekezdése annak a hitelezőnek enged a jogutód nélkül megszűnt cég volt tagjával szemben követelést érvényesíteni, akinek ki nem elégített követelése volt. Mivel a felperesnek a Kft. felszámolási eljárásában bejelentett követelése nem volt, így a tagi kölcsön követelése a Cstv. 37. § (3) bekezdése alapján, a törvény erejénél fogva megszűnt. Ezen a jogcímen a jogutód nélkül megszűnt Kft. tagjával szemben ezért nem érvényesíthet követelést.

A Ptk. 339. §-ára alapított kereseti kérelem vonatkozásában a másodfokú bíróság azt emelte ki, hogy a kártérítési felelősség fennállásának nélkülözhetetlen elemei közül az okozati összefüggés hiányzik. A felperesi követelés érvényesítése megghiúsulásának végső oka nem az alperes magatartása volt, hanem az, hogy a felperes a felszámolási eljárásban a követelését nem jelentette be.

A felülvizsgálati kérelmében a felperes a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen keresetének helytadó határozat meghozatalát, másodlagosan az első-, vagy a másodfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a Gt. 50. § (1), (2) bekezdéseibe, 68. § (1) bekezdésébe, valamint a Ptk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző módon jogszabálysértő. Állította, hogy az eljárás bíróságok tévesen értelmezték a Gt. hivatkozott rendelkezéseit. Vitatta, hogy köteles lett volna a követelését a Kft. elleni felszámolási eljárásban bejelenteni. Álláspontja szerint a Ptk. 339. § (1) bekezdése szerinti kártérítési felelősség fennállásának elemei egyértelműen megállapíthatók: az alperes szándékos, fedezetelvonó, felróhatóan jogellenes magatartása miatt keletkezett a perben megtéríteni kért kára.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és azt az abban hivatkozott indokok alapján nem találta jogszabálysértőnek.

A felperes a perben az alperessel szemben a jogutód nélkül megszűnt Kft.-nek nyújtott tagi kölcsön követelését kívánta érvényesíteni. Helytállóan állapították meg a megelőzően eljárás bíróságok, hogy a kölcsön jogviszony nem a peres felek, hanem a felperes és a Kft. között jött létre. Ebből következik, hogy ezt az igényét a felperes elsődlegesen a Kft.-vel szemben érvényesíthette volna. Miután a Kft. ellen 2012. február 7-én kezdeményezett eljárásban a bíróság 2012. február 28-ával elrendelte a felszámolást, a felperesnek a tagi kölcsönből eredő - a felszámolásról szóló hirdetményben tett felhívást követő 40 napon belül - a hitelező igényét be kellett volna jelentenie. Ez a kötelezettsége a Cstv. 28. § (2) bekezdés f) pontja szerint, a Cstv. 37. § (1) bekezdése, illetve (3) bekezdése

alapján, a felhívást követő 180 nap elteltével, jogvesztés terhe mellett, attól függetlenül fennállt, hogy megelőzően a céggel szemben már perben fellépett. A perbeli igényérvényesítés nem mentesítette az utóbb indult felszámolási eljárásban a bejelentési kötelezettség alól. Ennek elmulasztása az adóssal szembeni követelésének elenyészését eredményezte. Nem maradt tehát olyan követelése, amelynek megtérítése iránt a III.r. alperessel mint az adós Kft. volt tagjával szemben, a Gt. 50. § (1) és (2) bekezdése, illetve 68. § (1) bekezdése alapján felléphetett.

A Kúria egyetértett a másodfokú bíróságnak a Ptk. 339. §-án alapuló kereseti követelés elutasítása körében kifejtett jogi álláspontjával is. A felperes többször módosította keresetét, amely végül a Kft. könyvelésében tagi kölcsönként nyilvántartott összeg megfizetésére irányult az alperessel szemben. Végleges keresetének tényállítása az volt, hogy az alperes a tagi kölcsönből vett berendezéseket áron alul értékesítette a leánya ügyvezetésével működő kft. részére. E jogellenes magatartás miatt nem térült meg a perbeli igénye. A Kúria egyezően a másodfokú bírósággal, úgy ítélte, a felperes kétséget kizáróan a kártérítés együttes feltételeinek fennállását nem tudta bizonyítani, a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján őt terhelő bizonyítás, illetve a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján történt tájékoztatás ellenére. A másodfokú bíróság az ítélete 11. oldal 6. bekezdésében, illetve 12. oldalán felsorolta mindazokat a bizonyítékokat, amelyekből a Pp. 206. § (1) bekezdésében írtak szerint okszerűen azt a következtetést vonta le, hogy a felperes állított kárának keletkezése nem a III.r. alperes magatartásával áll okozati összefüggésben. A Kúria következetes joggyakorlata szerint a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének nincs helye. Erre még akkor sem kerülhet sor, ha okszerűen eltérő tényállítás is megállapítható lett volna. A felülmérlegelésre csak akkor van lehetőség, ha nyilvánvalóan okszerűtlen a következtetés, a bizonyítékokból kizárólag a megelőzően eljáró bíróságtól eltérő következtetés lett volna levonható (BH.2013.119). Ilyet a Kúria a jelen eljárásban nem észlelt.

A Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján kártérítésnek csak a jogszabályban írt valamennyi feltétel - felróhatóan jogellenes magatartás, kár és e kettő közötti okozati összefüggés - együttes fennállása esetén van helye.

Ha csak egy feltétel léte nem bizonyított, a többi feltétel vizsgálata szükségtelen.

A másodfokú bíróság ezért jogszabálysértés nélkül mellőzte a III.r. alperes felróható jogellenes magatartásának vizsgálatát. A felperes által megjelölt kár és az azzal való okozati összefüggés megállapítását kizárta a megelőzően említett az az okszerű következtetés, hogy a perbeli ingóságok eladása hiányában sem lett volna biztosított a felperesi igény megtérülése. Ezt támasztották alá a nyomozati iratokban lévő revizori feljegyzés, az

adóbevallások adatai, az a tény, hogy az ingóságokat megszerző cég az adós céghez hasonlóan, felszámoláshoz vezető módon, vesztéségesen működött. A Kúria egyetértett abban is az ítéletével, hogy végső soron továbbá a felperes felszámolási eljárás során elmulasztott igényérvényesítése vezetett a felperesi perbeli kár keletkezéséhez.

A Kúria mindezekre tekintettel a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban pervesztés felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, figyelemmel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (8) bekezdéseire, az alperesi jogi képviselő által kifejtett ügyvédi tevékenységre. A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2016. február 29.

Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. a tanács elnöke, Dr. Osztovcits András sk. előadó bíró, Dr. Vezekényi Ursula sk. bíró